

Xã luận bán nguyệt san T do Ngôn luận số 59 (15-09-2008)

Nhòng lòng tôn trọng và kính trọng, tuy nhiên trung tâm, tôi muốn vâng lời để công của các công nhân công an cũng như các gia đình giáo chức để họ, các hàng thủ lĩnh đoàn thanh niên Công nhân, cũng như những sự im lặng để công của, để công của bất cứ ai lãnh đạo tinh thần, ngày 14-09-2008, thay vì bị biến thành một hình ảnh Diên Hồng thì tôi muốn, xé toang Công hàm bán nguyệt của ông cách đây 50 năm, thì đã công của trôi qua trong tinh thần “nên để chính trị”!!! Không công của trôi qua sao để khi những “tên đầu sỏ” dám khua môi múa mép công của Thiên tri, giảng bài về những phần để Địch Hán, công của cao giọng đòi Bức chính trị của nhà công, đã bỏ cho vào nhà đá hay bỏ cạnh ghế tôi nhà tôi hôm 10-09 và những ngày tiếp theo.

1- Cách đây 50 năm, cũng trong sự công của toàn xã hội miền Bắc, sự cảm nín của Quốc hội bù nhìn nước Việt Nam Dân chủ, bỏ chính trị mà để công của là Hồ Chí Minh và Phạm Văn Đồng đã mau mắn đáp lời đàn anh Trung Quốc vĩ đại

Các “để công của kính mến, không thể sai lầm” Mao Chu và viết: “*Bức để công của lãnh hội của nước Cộng Hòa Nhân Dân Trung Quốc là 12 hội lý. Để công của này áp dụng cho toàn lãnh thổ nước Cộng Hòa Nhân Dân Trung Quốc, bao gồm phần để công của Trung Quốc trên đất liền và các hội để công của ngoài khơi, Đài Loan (tách biệt khỏi đất liền và các hội để công của khác biệt biệt) và các để công của phần, quần để công của Penghu, quần để công của Đông Sa, quần để công của Tây Sa [tức Hoàng Sa], quần để công của Trung Sa, quần để công của Nam Sa [tức Trường Sa], và các để công của khác thuộc Trung Quốc*”.

Thì là, dù biết đó là để công của đại tiên để công của tôi mà những anh em để công của bào khác chính thể đang quỵ n lý, và đang khi Tuyên bố của Trung Quốc còn chưa ráo mực, Hồ Chí Minh cũng đã ngang nhiên chấp thể cho Phạm Văn Đồng trả lời: “*Chính phủ Việt Nam Dân chủ Cộng hòa ghi nhận và tán thành biện tuyên bố ngày 4-9-1958 của Chính phủ Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa quy định những hội phần của Trung Quốc. Chính phủ Việt Nam Dân chủ Cộng hòa tôn trọng quy định những y và sự chấp thể cho các quan Nhà nước có trách nhiệm triển để công của tôn trọng hội phần 12 hội lý của Trung Quốc trong mối quan hệ với Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa trên mặt*

”. Quê thủ t Trần Ích Túc, Múc Đãng Dung, Lê Chiêu Thống cùng bao tên bán nguyệt trong lịch sử dân tộc phần bài Hồ Chí Minh và Phạm Văn Đồng làm sự phần vì họ đã không mau mắn quỵ n lý Thiên tri của ông. Lịch sử mấy nghìn năm công của Bức phần công của Địch Việt kể như chấp m để công của giây phút đó!

Chưa hết, hơn một tuần sau, báo Nhân dân ra ngày 22-09-1958 đã đăng toàn văn Công hàm
và ký, để toàn đảng, toàn dân và toàn công viên hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa nay
không còn là của Việt Nam nữa. Đến tháng 02-1972, Công Đoàn và Bộ nội vụ, trình
thuộc Bộ Ngoại vụ CSVN, để phát hành Tờ Bức Thiếu Giấu, trong đó Hoàng Sa và Trường Sa
bị đổi tên là Tây Sa và Nam Sa, đúng theo ý muốn của Trung Quốc. Rồi để giáo dục cho
các thế hệ trẻ, Sách địa lý xuất bản năm

1974, trong bài "Nước Cộng Hòa Nhân Dân Trung Hoa" có viết rằng: "
*Chuẩn bị để Nam Sa (Trường Sa) và Tây Sa (Hoàng Sa) thì Hải Nam và Đài Loan là biển
đông thành biển và là của Trung Quốc*
". Tháng 5-1976, báo Saigon Giấu Phóng (của nhà hàng tên Việt cộng
nằm vùng Ngô Công Đoàn, Lý Quý Chung...)
, trong bài bình luận về Trung Quốc chiếm Hoàng Sa bằng võ lực ngày 19-01-1974, đã nói: "
*Trung Quốc vĩ đại để chúng ta không chỉ là đảng chí, mà còn là người thầy tin cậy đã cứu
mang chúng ta khỏi tình huống chúng ta có ngày hôm nay. Vì vậy chúng ta quyên Hoàng Sa thuộc Việt
Nam hay thuộc Trung Quốc cũng vậy thôi!*
". Khi nào

ta muốn lấy lại thì Trung Quốc sẵn sàng giao trả !?! Rồi dù ngày 14-3-1988, Việt Cộng và Trung
Cộng đã giao tranh đổ máu tại Trường Sa khi cho 74 chiến sĩ Quân đội Nhân dân vũ trang
vong thân và mất số đảo ở đây rơi vào tay Trung Cộng (những tin tức bị giấu nhảm trên báo
đài), trên tờ Nhân Dân số ra ngày 26-4-1988 ngay sau đó, Việt Cộng vẫn xác nhận số kiện H
Chí Minh của nhà hai đảo thuộc Tàu năm 1958 là hợp lý.

Đang khi đó thì mấy hôm sau ngày 19-01-1974 để nhảm nhảm vẫn đã khiếm 58 binh sĩ Quân lực
Việt Nam Cộng Hòa trở thành anh hùng dân tộc trong một trận hải chiến không cân sức,
"Tuyên cáo của Bộ Ngoại giao Việt Nam Cộng Hòa về những hành động gây hấn của Trung
Cộng trong khu vực quần đảo Hoàng Sa" đã nhảm nhảm khẳng định:

"
*Quần đảo Hoàng Sa và quần đảo Trường Sa là những phần bất khả phân của lãnh thổ Việt
Nam Cộng hòa. Chánh phủ và nhân dân Việt Nam Cộng hòa không bao giờ chịu nhượng bộ
trên biển mà bị bắt buộc hay mất phần của mình trên những quần đảo này.
Chúng ta còn một hòn đảo của Việt Nam Cộng hòa bị nằm ngoài tầm giới biển bị chiếm của thì
chúng ta chính phủ và nhân dân Việt Nam Cộng hòa còn đấu tranh để khôi phục những quyền
lợi chính đáng của mình*
".

Tại sao H Chí Minh, rồi các "học trò xuất sắc" của tên bán nước này như Phạm Văn Đồng,
Trường Chinh, Võ Nguyên Giáp, Lê Đức Anh, Đỗ Mười, Lê Khả Phiêu, Trần Đức Lược, Nông
Đức Mạnh, Nguyễn Tấn Dũng... đã và đang thản nhiên trước cảnh tượng mất mát quố
đội Hán ngữ m d n?

Ngày nay, ai cũng biết rằng vì CSVN “bán trái không bán tay”, “lấy cớ chùa ve gái” năm 1958 lấy là để để Trung Cộng vi phạm nghiêm trọng súng đạn, gạo tiền và quân nhân triểu quân hành quân đánh chiếm VNCH, một cuộc chiến xâm lăng để Trung Cộng sẵn sàng mang trái bom của hiệp định Genève (qua việc cài cắm cán bộ miền vùng miền miền Nam và chiêu mộ cán bộ tập kết ra Bắc để huấn luyện ngay trong vòng tay họ), rồi họ chèn ép họ trong ngày 13-05-1959, một cuộc chiến mà Hồ Chí Minh và tập đoàn lãnh đạo cộng sản nhét để nhét tiền hành cho bom đạn, dù phải “đốt cháy cả dãy Trường Sơn”! Đúng như
nguyên bản tiếng ngoi giao CS Nguyễn Mạnh Công tuyên bố trong một buổi họp báo tại Hà Nội ngày 2-12-1992 với những mặt nạ gọt, nhúng ngụy biến trắng tráo: “

*Việt Nam đã phải tiếp trung tâm các lực lượng quân sự cho một tiêu cao nhất để chúng ta
cuộc chiến tranh hung hãn của Mỹ, nhằm báo vệ nền độc lập quốc gia. Việt Nam đã phải kêu
gọi sự giúp đỡ của bè bạn trên toàn thế giới. Để ngày hôm nay, tình hình Trung-Việt rất thân thiện và
hai nước tin tưởng lẫn nhau. Để vì Việt Nam, Trung Quốc đã là một sự giúp đỡ và trợ
giúp vô giá... Trong tình hình đó và bất luận như thế nào, tuyên bố của các nhà
lãnh đạo của chúng tôi*

[Ông họ Trung Quốc trong việc tuyên bố chủ quyền của họ trên Quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa]
là cần thiết vì nó tránh phạm vi cho sự đấu tranh báo vệ độc lập và tự do cho quốc
”.

Nhưng rồi “sự giúp đỡ và sự trợ giúp vô giá của họ và là để chúng ta là anh em, và là
là bè bạn thân thiết và là tôn sùng tin cậy” lấy đã sớm làm Việt Cộng méo mó vì sự
thèm khát đất đai và tài nguyên để điền ruộng và ngang ngạnh của Trung Cộng. Lúc đó
lúc thì gọi CS sụp đổ, chèn còn sót lại năm anh em “xã hội chủ nghĩa”. Vậy thì phải liúu ôm
nhau mà sống, cộng đồng cho nhau để kéo dài sự tồn tại trên đất này trên
dân tộc để ng bào mình.

Thế là sau hai quần đảo tiền đồn phía đông để dựng trên gập, Việt Cộng dựng nốt tiền đồn
phía Bắc ngàn năm vững chãi là Chi Nam quan, cộng thêm những cao điểm chiến lược quan
trọng, qua Hiệp định biên giới Việt-Trung ký kết ngày 30-12-1999, khi Trung Cộng còn
gặp cơn trở lại nào trên con đường tiến xuống Đông Nam Á châu. Năm sau, qua Hiệp định
lãnh hải Việt-Trung bí mật ký kết ngày 25-12-2000, báo mãi quốc gia vinh, bán nước giết
lấy tiền cộng thêm khoàng 11.000 km2 trên biển, chính thức để Hoàng Sa và Trường Sa lọt vào
tay Trung Cộng, giúp Trung Cộng mở các tuyến hàng hải trên Đông Hải, để dàng khống chế
lưu thông Đông Đông sang Thái Bình Đông. Rồi sau đó, với những sai lầm liên tiếp khác, để
CSVN đã đưa đến xu hướng sâu sắc của sự khánh kiệt mọi mặt, đành phải thúc đẩy sự
hung hãn của Trung Cộng. Hiện nay, tập đoàn lãnh
đạo Việt Cộng vẫn đi tìm nhiên đi bán yếm thiên triểu Địch Hán mọi năm mọi buổi, với những nhiên
trợ một để nhìn để ng bào Trung Quốc tàn sát, với vùng tay đàn áp con dân dám phản
kháng Bắc thù xâm lược, với những m ng m h cho ý để hãm dọa các tiểu quốc lân bang, cho

gi c m ng thôn tính toàn c u c a Đan anh Trung C ng.
□

2- V i não tr ng “c p s n” thâm căn c đ , “coi c a ng i nh c a mình” và s n sàng dùng b o l c đ chi m đ t, c ng v i m t “m c c m bù tr ” cho s y u th tr c ngo i bang nh th , đ ng CSVN ã và ãng hung hãn c p bóc, ãn áp đ ng bào mà h coi là th n dân và th o dân, tr c tiên b ng nguyên t c b t nhân, vô lý, phi lu t: “Đ t ãi thu c s h u toàn dân do nhà n c th ng nh t qu n lý” (Hi n pháp 1992, đ u 17&18), r i thông qua các chi n đ ch ãn c p trá hình nh c i cách ru ng đ t, qu c h u hóa, h p tác hóa, t p th hóa, h p doanh hóa, c i t o xã h i ch nghĩa... thông qua nh ng văn b n b t công vi hi n

nh Ngh quy t 23 c a Qu c h i ngày 26-11-2003 v qu n lý nhà đ t, nh Lu t Đ t ãi 2003 mà qua 5 n 7 t s a đ i v n là m t căn c pháp lý đ đ ng tha h t c đ t b t đ ng s n c a các cá nhân, các tôn giáo, các ãng h .

C th tr c m t là chi n đ ch c p đ t, xúc ãn đ chia chác cho nhau gi a đ ng viên cán b , bán l i cho các ông ch n c ngo ài k t ãm 1986 đ n nay. G n m t tri u h ãng dân ã b đ y ra kh i ru ng v n, nhà c a c a h , d s ng đ ch t. Hàng v n b t đ ng s n c a các tôn giáo và ãng t c v n ch a đ c tr , còn b chi m thêm. Hàng ngàn ng i ãn oan và ãn ch ph i ng i tù vì ph n đ i n n bóc l t. Ti ng oan đ y đ t, án ng ão ãng hi n h u kh p m i mi n đ t n c, mà nóng b ng nh t lúc này là t i giáo s Thái Hà, Hà N i. B t ch p b ng ch ng pháp lý, kiên nh n đ i tho i, c u nguy n hi n hòa t p hía nhân dân, đ ng CS v n nh t đ nh không l ng nghe s th t và l ph i, không t b thói quen “c p s n”, th m chí còn ãng chu n b cho m t Thiên An Môn t i Vi t Nam. □